

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 14 de juny de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 78. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el nostre treball en la sessió plenària de Corts.

Molt bon dia, senyories.

Anem a continuar el nostre treball.

Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 106.769, 106.770, 106.771 i 106.772)

El senyor president:

Passem al punt 8 de l'ordre del dia que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per la Comunitat Valenciana.

Coneixen vostés el procediment, articulat en l'article 169 del nostre reglament. I, com sempre, demanaré respecte absolut a la persona que estiga en l'ús de la paraula. Si algú de les seues senyories ha de fer algun comentari o alguna negociació d'alguna esmena els convidem que no ho facen ací en l'hemicicle.

Té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Popular per a formular la pregunta de control. Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Done per reproduïda la pregunta.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La pregunta per a coneixement general és la següent: «Señor *president*, el 1 de enero entró en vigor el presupuesto de La Generalitat. ¿Cómo piensa elevar el grado de cumplimiento de los ejercicios anteriores?»

El senyor president del Consell:

Molt bon dia.

Moltes gràcies, senyor president.

Me la sé, la pregunta. *(Rialles)*

El senyor president:

No ho dubtàvem, no ho dubtàvem. Per a coneixement general.

El senyor president del Consell:

Senyores i senyors, molt bon dia.

Este matí puc comparéixer amb la mirada del que significa avui la Comunitat Valenciana amb dos cares ben diferents del que ha estat setmana. La cara del passat, que és la constatació ja judicial del finançament irregular del Partit Popular, la imatge del paradigma del passat. I, per altra, la cara del present, la cara de la Comunitat Valenciana com a la regió europea que ha fet un gest humanitari per a acollir a les persones de l'*Aquarius*. *(Aplaudiments)*

Hem passat de la hipoteca reputacional de la corrupció a la imatge de la Comunitat Valenciana com a referència de la solidaritat, de la València de Gürtel, de la Comunitat Valenciana de Gürtel, a la Comunitat Valenciana de la solidaritat.

I a més a més, esta setmana també hem recuperat la radiotelevisió pública valenciana. À Punt ja és una realitat. Recuperant el servei públic però, saben què és molt important? Recuperant també la paraula donada als valencians. Vam dir que tornaria la radiotelevisió pública valenciana i ha tornat la radiotelevisió pública valenciana. *(Aplaudiments)*

Hi ha un valor fonamental en qualsevol país, en qualsevol comunitat, que és la reputació. Hui la imatge de la Comunitat Valenciana està millor i el dissabte el port de València serà el port de la dignitat d'Europa. *(Aplaudiments)*

Com ahir va dir el comissari europeu d'emigracions: «Esto es la puesta en práctica de verdadera solidaridad hacia esa desesperada y vulnerable gente. Y también hacia los estados integrantes de la Unión Europea.»

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, té vosté la paraula per a acabar de concretar la pregunta de control al president del Consell.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Sí, la hipoteca reputacional del ya exministro de cultura y del actual ministro de agricultura, también valenciano. Pero vamos... Sí, exportamos prestigio. Vamos a la cuestión.

En primer lugar, la felicitación a la señora Ana Barceló, de verdad, desde el Grup Parlamentari Popular, que consideramos una mujer capaz con su mérito y capacidad. Luego, en segundo lugar, contentos y alegres de que el señor Sánchez haya seguido un poco el criterio del Partido Popular de la Comunidad Valenciana que apostó por mujeres.

La presidenta, la primera presidenta mujer del Partido Popular es mujer, la secretaria general es mujer, la vicesecretaria general del partido es mujer y de tres portavoces, dos son mujeres. Como ustedes no nos lo van a reconocer, pues por lo menos nos lo reconocemos nosotros. *(Aplaudiments)* Como no somos progres, somos esa derecha anquilosada que no cree en las mujeres.

Y en segundo lugar, efectivamente, esta comunidad es solidaria. Vaya el agradecimiento del Partido Popular ante un hecho dramático con todas las ONG que van a colaborar, con todos los ayuntamientos, administraciones, también con ustedes, con las fuerzas y cuerpos de seguridad del estado.

Pero permítanme que vaya el agradecimiento con dos instituciones que estarán después, el día después de las fotos, el lunes, el martes y el miércoles: Cruz Roja y la Iglesia católica, esa a la que ustedes le quitan las ayudas para atender a los más necesitados. *(Aplaudiments)*

Y un ruego, presidente, desde el apoyo total del Partido Popular, no conviertan la llegada del *Aquarius* en un espectáculo televisivo. Dejen actuar a los profesionales con caridad, con solidaridad y con humanidad.

Pero vamos al tema. Miren, noto, no sé si es una percepción o realidad que la financiación ha pasado de ser..., la financiación del modelo de financiación en la *comunitat* ha pasado de ser una exigencia a algo secundario. Y mire, ¿por qué lo digo? Porque mire, presidente, ha desaparecido ya del discurso como núcleo central la reivindicación del cambio de modelo de financiación, la vehemencia en los discursos.

Por desaparecer, han desaparecido hasta los aspavientos de mi querido *conseller* Soler. Ya no hay eso de «reclamarem..., el canvi exigirem...» Han desaparecido las pancartas Per un Finançament Just y la Plataforma pel Finançament Just, ¡oh casualidad!, con el cambio de gobierno lleva quince días calladitos.

En segundo lugar, han retirado ustedes en el Senado todas las enmiendas de mayor inversión y de más financiación. Si los 60 millones que consiguió el PP para el transporte metropolitano eran migajas, ¿dónde están los 38, señor presidente? ¿Dónde están? *(Aplaudiments)*

Y en tercer lugar, sabíamos que han retirado su comparecencia en el Senado para explicar la necesidad de un cambio de modelo de financiación y no la retiraba el PP, que es el que paraliza. La retira su partido. Veo que ya no les interesa el

cambio. Y lo que es peor, presidente, de verdad, sin ánimo de hurgar en la herida, creo que a usted no le hacen mucho caso en su partido.

Mire, el Partido Popular y yo personalmente tuvimos el valor, el coraje y la valentía de reclamar lo que era justo para los valencianos; de firmar una declaración que exigía más inversiones y más financiación en el 2017. *(Aplaudiments)* Gobernando el PP en Madrid, contra Rajoy. ¡Cómo se nota que este partido lo dirigen las mujeres! ¡Con convicción y con fuerza! Y usted... ¡Claro! ¡Claro! *(Aplaudiments)*

Usted ahora, presidente, señor Puig, llora como socialista lo que no ha sabido defender como valenciano. Esa es la realidad. Y vamos a otro tema, que espero que tampoco traicione a los valencianos, la educación. Su gobierno en un par de meses ha recibido dos varapalos judiciales que en cualquier sistema democrático hubiesen hecho dimitir o cesar cuanto menos al responsable, al señor Marzá. Pero usted es el responsable.

Mire, señor Puig, los tribunales, no el PP, la justicia independiente les ha dicho que usted, que su gobierno no oferta castellano en algunas zonas. No existe libertad a la hora de elegir entre líneas en castellano y en valenciano. Y en segundo lugar, que la eliminación de conciertos que ha hecho su gobierno es arbitraria e ilegal, lo que en el derecho se llama «han cometido ustedes un abuso de poder».

Sí, en esa Comunitat Valenciana –bueno, para ustedes País Valencià– que recorta, que es ejemplo de derechos universales, ustedes, la izquierda, recorta derechos, el derecho fundamental de los padres y de las familias a elegir la lengua en que quieren educar. *(Aplaudiments)*

Y por último, señor presidente, hay una comisión bilateral abierta. Ayer le pedí a Sánchez, al presidente y a la ministra que no la cierren, que garanticen ese derecho de los padres. Espero que..., usted ayer dijo que no había ningún problema, que esto se iba a levantar. Que ese no sea la segunda traición. El pacto secreto del señor Sánchez con los separatistas y nacionalistas catalanes para llevar aquí la misma hoja de ruta que se llevó en Cataluña. Segunda traición.

Y acabo. Porque la tercera traición ya la vemos, una televisión pública, À Punt, que se està convertint en la sucursal de TV3 ací a la nostra terra, Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria. *(Veus)*

Senyories, amb el mateix silenci i respecte atendrem la resposta del president del Consell a la síndica del Grup Popular

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Després del *tutti frutti* de pregunta, intentaré contestar-li a *tutti frutti* en general. Primer, dimissió del ministre de cultura. Ahí hi ha un canvi absolut de paradigma. En eixe condicionant no sé quants en quedarien ahí d'asseguts. I, sens dubte, en tot el temps que ha governant el Partit Popular, si s'haguera assumit alguna de les responsabilitats polítiques, no haguérem arribat a la vergonya que hem arribat en estos moments. *(Aplaudiments)*

Respecte a la segona qüestió, les dones. M'alegre, m'encanta que el Partit Popular d'una vegada per totes estiga a favor de la igualtat. Està molt bé. Perfecte. *(Aplaudiments)*

El primer govern paritari de la història de la Comunitat Valenciana –i vostés van tindre molt de temps per a fer-ne un– és este que està ara ací. El primer govern paritari de la història. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Un segon, president. Un segon.

Disculpe la interrupció.

El senyor president del Consell:

Tercera qüestió, la solidaritat. Efectivament, abans el govern valencià ja volia participar d'una operació de solidaritat. Perquè, efectivament, el problema dels refugiats no comença ara. I va haver-hi un intent de noliejat un vaixell que estava finançat per empreses privades. La vicepresidenta va anar a Lesbos i n'hi hagué un govern que va dir que no, que no podíem ser solidaris. I ara han canviat les coses i n'hi ha un govern que ens deixa ser solidaris. *(Aplaudiments)*

I efectivament, tota la societat valenciana al marge de conviccions religioses o conviccions de qualsevol tipus... Efectivament, nosaltres hem parlat, abans havia parlat la vicepresidenta amb el representant de Càritas, jo vaig parlar també amb l'arquebisbe. Si no n'hi ha cap problema. Però si..., sap quin problema n'hi ha? Sols hi ha hagut gent del Partit Popular, alguns en tota Espanya, que han fet d'açò política partidària. La resta, no.

La societat valenciana és una societat solidària, una societat que estima les altres persones i que està fent un esforç de comprensió. I, per tant, crec que efectivament l'església, qualsevol església està benvinguda a la causa comuna de la humanitat. *(Aplaudiments)*

Mire, l'Església catòlica i les esglésies protestants que han... Vull dir, no siguen aixina de sectaris. Nosaltres no tenim cap problema. Qualsevol. ¡Qualsevol! I li dic una cosa, amb magnífica relació en estos moments també. No sé si vosté té una informació privilegiada, l'arquebisbe diu això.

En qualsevol cas, respecte al finançament, que això sí que és molt interessant també. Com que ha desaparegut? Mire, jo vaig estar en el Siglo XXI la setmana passada i l'eix central del meu discurs va ser el mateix que abans. Perquè, és que sap què passa? Ja sé que no entra dins del seu paradigma. No els

pot entrar que davant d'un govern nosaltres mantenim la mateixa posició i l'anem a mantindre en qualsevol cas.

També li dic una cosa, l'actual govern, entre altres coses, diu coses ben diferents. La ministra l'altre dia, diumenge, va dir amb claredat que els 16.000 milions d'euros que diuen els experts d'insuficiència financera continuen sent 16.000 milions d'euros. Això és un exercici de coherència.

I li dic més, li dic més, l'absolut respecte a la posició de la Comunitat Valenciana està garantit en este govern, el govern valencià. Perquè nosaltres, passe el que passe, anem a mantindre la mateixa posició.

«Varapalo judicial.» Bé, perdone. Un altre *tutti frutti*. Com s'atreuix vosté a vindre ací i dir «varapalo judicial»? Però, és que... Què vol, que li faça un Cardeñosa? Doncs, vaig a fer-li un Cardeñosa. *(Aplaudiments)* Vaig a tirar-la fora. Vaig a tirar-la fora.

I..., finalment, sap..., sap... No, vaig a tirar fora la pilota. La pilota. Li explicaré el que és un Cardeñosa. Ja li explicaré el que és un Cardeñosa. *(Veus)* Digo que le tiro la pelota fuera, que me la ha puesto botando y la voy a tirar fuera. *(Veus)* Vale. *Varapalo judicial.* Lo digo por el varapalo judicial, para que lo entienda. Vale.

El senyor president:

Senyories. Un segon, president. Si no interromperen no tindríem tanta dilació en el temps. ¡Els demane silenci i respecte!

Finalitze vosté, president.

El senyor president del Consell:

No... Finalitze...

El senyor president:

¡Volen fer el favor de callar!

El senyor president del Consell:

Finalitze ja. I de traïció cap. Mantinc la meua proposta de compareixença en el Senat. Entre altres coses perquè ni el Partit Popular ni el Partit Socialista ni ningú li exigix al govern valencià quina és la seua agenda. I nosaltres tenim dret a comparèixer i compareixerem.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

¿Sí? El senyor Bellver. *(Veus)*

Demane el silenci i el respecte que mereix el senyor Jorge Bellver per a poder formular tranquil·lament la seua pregunta.

Senyor Bellver, té vosté la paraula.

El senyor Bellver Casaña:

Moltes gràcies.

Senyor president, si d'alguna cosa ens han valgut estos tres anys de mal govern ha sigut per a comprovar que vostés són capaços de dir una cosa i la contrària al mateix temps i, a més, fer-ho amb total desvergonya.

I és que doncs han resultat ser vostés uns hipòcrites; hipòcrites en matèria de finançament, han passat de «cal cridar a la mobilització social, muntar el *pollo*» a «no disponemos de los mimbres necesarios para resolver la financiación autonómica», i ho han fet en qüestió de dies.

Però és que en matèria de corrupció han passat vostés de les crítiques més aferrissades a «no, açò és simplement un problema de mala praxis comptable». ¡Vaja!, com una multa.

I ja on s'han superat vostés és en el tema dels drets socials. Ara ja no estan els drets socials per damunt dels pressupostos, només han hagut d'arribar al govern.

I, mire, senyor president, parlant d'hipocresia, i encara que en el grup parlamentari i els valencians ja sabem que vostés només parlen dels països valencians en la intimitat, m'agradaria saber què pensa vosté quan sent al senyor, al fugitiu Puigdemont, dir allò de, «À Punt és una televisió en català al servici dels territoris catalans», convertir-la en una TV3 bis. *(Veus)*

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Bellver.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell, i demane silenci per a poder escoltar la resposta.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Jo, la veritat és que no sé la pregunta perquè es veu que hui és el dia del *tutti frutti*. *(Veus)*

Mire, nosaltres el que estem és...

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta, un segon.

¿Pot contestar la vicepresidenta? Doncs, ¡demane silenci!

Disculpe la interrupció.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, nosaltres el que estem és complint, complint amb un pacte de govern absolutament transparent on la gent pot saber quins són els compromisos i com els estem complint i –com ha dit el president fa només uns segons, però es veu que vostés tenen problemes amb les metàfores i també en comprensió oral– el fet de recuperar les emissions d'una televisió pública és el fet de recuperar drets. D'això estem parlant, drets dels valencians i valencianes que vostés apagaren quan apagaren la televisió pública.

¿Què tenen vostés en contra que els valencians i valencianes siguen com la resta de territoris que tenen *(veus)*, que tenen televisions públiques? *(Aplaudiments)* No ho entenc, senyor Bellver, no ho entenc, senyor Bellver.

Mire, però Puigdemont, però ¡està vosté obsessionat amb Puigdemont! *(veus)*, però Puigdemont està per ahí, pel món, doncs que diga ¡el que li done la gana! Nosaltres a complir amb els drets dels valencians. *(Algú diu: «¡Muy bien!»)* *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Escoltarem amb silenci al senyor Rubén Ibáñez que acabarà de formular la pregunta. *(Veus)*

Senyories, per favor, senyories, per favor, escoltarem al senyor Ibáñez en silenci.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Agradecemos las lecciones de comprensión lectora de la señora Oltra, una persona que no sabe leer los informes de la sindicatura de *greuges*. En cualquier caso, muchas gracias. *(Aplaudiments)*

Señor presidente, ¿se acuerda de aquello de la infrafinanciación, de la discriminación de los valencianos? ¿Le suena? Cualquiera diría que con la llegada de Sánchez ya tenemos la financiación porque le ha faltado tiempo para recoger pancartas, olvidarse de manifestaciones, retirar enmiendas de inversiones en el Senado y huir del Senado, en diez días,

president. ¡Vaya prisa que le ha entrado por ser sumiso y disciplinado! En diez días han vuelto a abandonar a los valencianos, los socialistas han vuelto a abandonar a los valencianos, como siempre.

Resulta que ahora los socialistas le dicen a usted que no hay materia para hablar de financiación en el Senado, ni mimbres para un nuevo modelo de financiación, según Sánchez. Todo eso en diez días.

Resulta que ahora no hacen falta inversiones para la comunidad y la pancarta «Per un finançament just» se les ha caído. Todo eso en diez días.

Resulta, en definitiva, que la llamada que recibió del presidente Sánchez fue para decirle, ¿por qué no te callas? (*Rialles*)

Por eso le pregunto: ¿por qué no ha solicitado la convocatoria urgente del Consejo de Política Fiscal y Financiera que estaba previsto para la primera quincena de junio? ¿Ahora se puede esperar? ¿Qué medidas va a adoptar si no hay un nuevo modelo de financiación en 2018?

Y, por último, ¿ha solicitado ya los 16.000 millones para la comunidad o puede esperar también?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Un segon, conseller, conseller, un segon, un segon.

Senyora Rosa García, crec que ho he advertit claríssimament a l'inici de la sessió de control. Estem en la sessió de control al Consell.

Disculpe la interrupció, senyor Vicent Soler.

Té vosté la paraula per a respondre al senyor Ibáñez.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

¡Quina poca vergonya! (*Algú diu: «¡Vergonya!»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, per favor. (*Se senten veus que diuen: «¡Torero, torero, torero!»*)

Un segon, senyor conseller, un segon.

Senyories, està contestant el conseller. (*Veus*)

¿Pot continuar el conseller? Senyories, per favor, demane silenci i respecte perquè es puga formular la resposta.

Senyor conseller, té...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

¡Quina poca vergonya! (*Rialles i aplaudiments*) (*Se senten veus que diuen: «¡Torero, torero, torero!»*)

El senyor president:

Senyories, per favor, senyories, anem a escoltar, anem a continuar escoltant les respostes.

Senyories, per favor. (*Veus*) ¿Pot continuar el conseller? Senyories, per favor, anem a continuar la sessió de control. ¡Senyoria! ¡Senyories, per favor! Anem a escoltar i està en l'ús de la paraula el conseller.

Disculpe la interrupció, honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Vostés es creuen que som com vostés, i no som com vostés (*veus*), no som com vostés com va demostrar el president, ja en el nou govern, en el discurs del Segle XXI, on va refer les mateixes reivindicacions que quan estava el senyor Rajoy en el govern, les mateixes.

I he de dir una cosa, els que no han anat a les manifestacions són vostés, ¡mai han anat a les manifestacions! (*aplaudiments*), ¡mai!, entre altres coses, entre altres coses perquè quan va firmar, segurament per precipitació, la senyora Isabel Bonig un document doncs per poc la tiren del partit. (*Aplaudiments*)

És a dir, estem parlant d'un partit piramidal, vertical, i nosaltres parlem des de l'esquerra, de partits democràtics, des de la base, on el secretari general pot ser perfectament elegit per les bases i no per les altures.

I això significa que tenim una autonomia de decisió, com bé hem demostrat en el Consejo de Política Fiscal y Financiera votant diferent en defensa dels interessos dels valencians malgrat el que deia el partit que ens (*inintel·ligible*)...

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

¿Sí, senyora Bonig? ¿Per a què vosté demana la paraula? Un segon, li la vaig a donar però perquè em diga per què demana vosté la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Por una alusión directa hacia mi persona, ¿eh?, que ha dicho... (*Veus*)

El senyor president:

¿Qui, senyora Bonig?

La senyora Bonig Trigueros:

Me ha dicho el señor *conseller* que por firmar esa declaración estuvieron a punto de tirarme del Partido Popular, y quiero...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

¿Volen seure?

Senyora Bonig, pot seure.

Mire (*veus*), senyoria, no li vaig a donar la paraula perquè en el debat polític, com es va produir ahir, es poden dir coses que no són del grat, que no són... (*La senyora Bonig intervé amb el micròfon desconnectat*) ;Senyora Bonig!, pot ser fals, pot ser veritat però, en tot cas, entra dins de l'article 69.1 i 69.3 perquè no n'hi ha cap declaració indecorosa ni ofensiva ni per al grup ni per a la seua persona, n'hi ha una manifestació política que els pot agradar o no, com es va produir ahir mateix en este hemicicle.

I anem a continuar amb la sessió de control (*la senyora Bonig continua intervenint amb el micròfon desconnectat*), no està vosté en l'ús de la paraula, anem a continuar amb la sessió de control amb la...

Senyor Mata, ¿per a què demana vosté la paraula?

El senyor Mata Gómez:

Per a demanar que conste en acta la nostra indignació pel comportament sistemàtic del Grup Popular que no deixa contestar al govern valencià. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, però anem a continuar... (*Veus*)

La senyora Bonig Trigueros:

Para que conste en acta los continuos y reiterados insultos tanto del Grupo Parlamentario Socialista (*veus*), como de Podemos, como especialmente también de Compromís, hacia el Grupo Parlamentario Popular y hacia la síndica del Partido Popular, que es reiteradamente insultada por un miembro del Grupo Socialista. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Està dit, senyoria.

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control, anem a continuar.

Jo els agraiisc moltíssim les ajudes que tenim des de la presidència de la Mesa de Les Corts perquè el debat vaja d'una forma normal, correcta i que es respecten a tots els oradors que estan en l'ús de la paraula.

Té la paraula el síndic del Grup Compromís, senyor Fran Ferri.

Senyor Ferri, senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, m'agradaria començar donant les gràcies al Consell, a tots els grups de la cambra, i sobretot al poble valencià per la seua solidaritat, per les seues mostres de solidaritat amb més de sis-centes persones que estaven a punt de morir en el mar Mediterrani. (*Aplaudiments*)

Senyor president, en esta ocasió, des del meu grup volem saber la valoració que fa el Consell sobre l'impacte socioeconòmic que té la recuperació dels nostres mitjans públics, i és que realment diumenge passat vàrem viure un moment històric, un moment esperat per centenars de milers de valencians i valencianes, i especialment per la nostra gent més major, l'emoció en els missatges de la gent més gran, dels nostres iaies i les nostres iaies que per fi poden tornar a saber el que passa a la seua terra, a la nostra terra.

Però els valencians no només hem recuperat el dret a ser informats en la nostra llengua; el que hem fet és guanyar el dret a rebre informació veraç, hem guanyat una televisió independent, una televisió plural, una televisió de qualitat i sostenible.

No m'estendré massa en buscar les diferències entre el que és À Punt i el que va ser l'antiga Canal 9, especialment en el tractament de la informació, cosa que és evident, les diferències són abismals i evidents.

I eixes diferències no són casualitats, són el resultat d'una llei que vàrem aprovar en estes Corts per un gran consens i sense cap vot en contra, una llei que tenia una màxima: cal confiar en el talent dels i de les professionals i en la gran qualitat del nostre sector audiovisual, i s'ha d'entendre la televisió que és de tots i de totes les valencianes i els valencians i no dels que governen en cada moment.

La diferència, senyor president, és que ara el consell rector és triat per una majoria qualificada, i als membres triats per estes Corts se sumen altres triats pel Consell de la Ciutadania, pel Consell Audiovisual, i pels mateixos treballadors i treballadores.

La diferència és que ara es blinda el consell d'informatius perquè la redacció tinga veu i vot en la tria de la seua mateixa